

Полиуретана плачена у готовом.

PÖK-EX

Дяково, пяток 1. июля 1932.

Едно число 1:50 Дин.

Число 27. (347.)

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНІ ЮГОСЛАВІЇ

Виходка кажды тидаень, — Предплата на рок 60 Дук., на
пол рока 30 Дук. За Америку и други ирак 2 долари ротне.

Предплату и щицки писма до Редакції ж Управи треба посыплюць на адресу: „Рускі Новінкі” Пішкоревіч (Кілославіл).

Президент Гувер за розоружане цвeta.

На конференції за розоружання у Женеві прочитат 23. Іюна американські делегати представили президенту Гусара, як треба зробити держави розоруженою. Тот представив то найважнішою подією у останніх дільох і прето го призначив, да ще і під час читання про нім дознаю.

Президент Гувер у початку гварі, же то ділуючи царого штета, да ще у терашніх чеських обставинах Ограїчн наоружовано. Кед би ше тем за треци-
ку наоружане змислило, зос тим би ше
зашорювало 10 мільярди доляри.
Да ще то поспішне предклада Гувер
тоти искрі точки:

1. Шиїки держави Муша ще подя-
зали, що ще послужа з оружием лем за-
були в небезпеку 26. лютого, коли ще под-
зворотним півом служела торжественна
Служба Ісуса, на котрій було присутньо
4,5 мільйона народу, а по покадно була
величезна процесія, у котрій ишло
близько мільйона молодих, а тільки народу
стало по страні у штабирох.

На цілих торжествах була присутня ірландська влада на чолі з міністром председником Де Валера, якого в тих виразах щиро християни. Вони склали віруше указує явно і не ганебише клекнути у церкви, як всеці ненаказані поганити і власці имущі.

Евхаристийни конгреси нападзи до-
казују, же и пешка ест ище вельо до-
брих и Богу верних људзох, котри знаю-
и признаваю, же вира то главна ствар
живоце и же беъ виришијко препада и
жизнот постава безмислени и торки.

Англия, Немецка, Италия, Бельгия и др., а проинва му ще им Француза и Шенска.

У звязи з енергетичним захтеваньом Америки, да що держави уж раз інчію розоружовац ест надія, що нарада у Женеві о розоружанні ипак привнесе даяки хасен. А на то чека цали швост. Швост цита діла, бо бишедовня було уж доси, а часи приходилі після горшици горни такоже то уж пайсце грих пред Богром, трохиц телі милияді на убойно оружисе теди, кед милиони не маю фалаток хлеба. (мф)

(四)

ШИРОМ ШИРФА

милосердия и внимания, нет чувства, же вменяющего людям браческую любовь у медико-социальной заботы и медицинским подспорьем можем помочь тем, кто не имеет возможности самому ухаживать за собой и мирно жить на этой земле по-своему.

Прето ще и нашка музнике питат, ях ни
Жадзи питали съ. Йоана: Чо маме робиц?

Правда с вична и прето тоги, во си. Предтеча радасл гевтиим вредан и за кас.

Шинокий тим, по як міло зберіга за нужду своїх братів, тим що підігаю жице и неизка у уживаню и зацвільству, тим во любя и познаю лем себе и своє цело зац св. Йоан прислад и поуку аос своєм власним животом: Жел як найхудобнейши, облякал ше до простей скори — в ми сцеме лем свалу и гедлаби, едол коренячки, а мк ше чувствуваме інспесліви, хед цемаме таїкли дасна яссо и колачи, бивал у яустинї.

Так, во времена общей близи укрывавшую
и спрятавшую других гвардей: Не пытайце од-
людах веций, як по нам припада.

Пошвецане нового нашего владику у Ужгороду. — Тих днів припинив в Риму іменовання нового владику за владичество Мункаческе, котрого владика бывав у Ужгороду. Пред вецеїм як віднин роком умар у Ужгороду великий владика Гебей, а тераз на його місто Рим вибрал младшого єпископа магістр Стойку Александра за владику. Пошвецаній нового владику має обавиць іні пра занятія св. Петра и Павла то вест на 12. іюна у Ужгороду на най торжественніший способ. Нового владику чекаю велики чешкословацькі шашки боки. У Карпатах вешка ще бара ширя виселенки секти и большевизмам особисто медзі тіка, котри отпадли од греко-католицької віри и по мену прешли на православ'я. Єдна часць од тих прешли уж під богоугодство, друга іні затратила у виселенких сектах, а третя жиє по якому-нібудь трица православ'я. Хто ще раз візорює під Церкви Христові и од Петровій Оголіці, този ще дужко не затримає у віри. Уж давно туторел св. Амбродій, великий і учени владика: „Ніхто не може нац Боги за Оца, хто нема Ісусу за Манер”.

Ноарму Владикавци и шицким вирожам с-
пархії Муцхачевської "Руски Норицн" пайсер-
вочуючіше виникло.
Седник фон Панен покупувався міланському і пол.
Найновши вистої кріконна, же одна ніка медан
Немцама и Француузам стала за тим, яке ще
Францууз задоволили з тим, да им Немци на
место шицьких репараційних шаха 2 мільярди
и пол златни марки.

Пишу позики, як що Немци уж на то пристали, але то ішле не моєї версії. Вивелік тоді дні купця тогод за п'яти шість варкн питань хватило.

× Англия проци Ирландскей. — Як одвіт ле постанову ірландської влади, да шась-
бодна ірландска держава він не плаці до англійской деревянай каси, віредаєла влада у
Лондону, да він на шинко, цо приходзіа до Англіі з Ірландскай ведри танка ціркана, да він з
тей царини може ниміраць тога сумы, котру
Ірландсіка не єще власці. Віннатра, же тот
спор Ірландскай з англійску віяду падком не-
потребны и же Ірландація поплыя за дамеко,
кед тартаго шинко аявай з пізветом англій-
ским царством, котре в кайвекіне па цвеце и
од котрого воня маю велью хасну.

Х Белгия, Нідерланди та Люксембург заключили між собою договірку, що зменшує царину на робу, котра ще уважає лебі вивозити з європейської держави до іншої. Кожного року зменшує царину за 10%, зокрема на остатку цілком на пасираю. — Бара мудра договірка! І друга держава треба да іду за прикладом тих трьох держав та такою би не привела полегчання, бо бя це ющко му стадли.

Х Большевицьке наоружання. — Большевицька влада, котра знає при кожній нагоді країні проповідь про розворожання, наручила у Англії 120 танків, а у Італії 300, одні з яких коштують 50.000 доларів. — Танки, то єдиний жалезний закритий вельки вогни автомобілі, котрі можуть прорізати през брекіт та додів. Ідея препреки не може их на дряже становищ. Нука, за грубу жаловану отраду, находити ще машини пушкі та малки дзеля. Танки то тереза найстрашніє оружие за воюну на сухій землі.

Крім того нареченої большевицької у Італії 90 військових літаків. На то большевики мають післяки, а народ пай умсрає від гладу... І таке щесце сцени більше привносять цілому світу!

Х У індійській державі Сіям у Азії революція. — Революціонери іду за тим, що у Сіяму цеї не віддає сліпих царів без народу, але да держава достане свої устави та да власці буде подається жалю кралью та народом. Прето революціонери не рушають самого храма, але повалюють главних кральових супутників, іржів та генералів. Країна пристал, що да держава устав та революція за терез скончена.

Х Большевики розказали ще раз тлачіць юніці сламу на Україну та зари до державних матеріальних зборів. Але біда у тим, що пастири єдні ай самі не мають. Так ще большевицькі доказували:

Миць ти дівчук: Але Юлко, як же можем ти відмінно? Чи ти визвела, як би я була пастиркою такою нечистою?

Юлко: Я то не відома, бо кед мама була така малка як я, таємо я жами ніч не знала.

Велька борба за Манджурску.

Читателя "Руских Новизах" велько уж читали о тим, які ще борба проводили між Японською та Китайською за Манджурску. Не миля та борба ай большевицькою Русю, але вінне ще за терез ще не шмели пушни до тєй борбі, бо и вони би спели достаць до своїх рукоже богату Манджурску. Прето приношиме кратких вітис того краю.

Як тає край експатра:

Манджурска то едан' од найплоднійших крайів світа, котри крім того має величні природні богатства под жему. Наже на трансіані Китаю, рускої Сибірі та Японській. До терез припадала Китаю. У тєй жеми живе 30 мільйонів Китайців, 800.000 Корейців, 200.000 Японців та 200.000 Манджурів. Тота жем мотла би прекармаць коло 120 мільйонів народу.

Але Манджурію більше сцели наць и Руси та Японци.

Руси мали до терез Гаудовську предносць у сибирській Манджурскої та право над жалованічною, котра ідеє віс Сибірі през сибирську Манджурску до Владивостоку. Вони же мають віць і права, але більше сцели до своїх власців достаць та цалу жем, де так легчайше заведу большевицьку власць до Китаю, Кореї та до Японській. Руси тає єдні дар сто тисячі коло спомінуйте жалованіць та у варону Харбіну.

Японци би исто так сцели достаць до своїх рукоже Манджурску та то найвець пре своєї тарговини. Вони там гладко та потребну пожижу за свої народи як та сировину за свої фабрики (железо, вугілля, угіле), котри вони добрали, а так исто та роботи за своїх людзів. У Японській кожного року помножи ще число жителів пам'ятей за єдні мільйони. Кед більше Японци могли достаць голем южну часу Манджурскої, помогли би себе у господарській країні. Вони уж до терез уложили там близко два мільярди євро (японські реном). Єдн вреди коло пол доларів. Японци бара всільно зробили за южну Манджурску. То пайкрасне утворення

По догваріси з Китаєм достали Японци над южну Манджурску жалованічно право, да при жалованічно тимаю 12,000 воїнів. Попріти та Гаудовську у южній Манджурскої. Тот богати край старчел би Японській на дзуги часы. Але Китаєв не єш призначаць туту догваріску, на котру то Японцу 1915. року примушени.

Японска присвоюю себе право на южну Манджурску прето, же телько японській креви там преліто у руско-японській війні. За японській військо южна Манджурска то свята жем. Японцы думаю тає поставиць гаці пропагін большевицьму, котри ще тає юніца та до їх краю.

(Конець будзе).

* Пейдвешец рочніца славлій даковской катедралі. — В сіреду була у Дакове преслава пійдасшец-рочніца почиленія по цалюм юніці познатей владическій церкви у Дакове. Збудовал ю славни владика Штросмаєр, котри ѹє преславел віс світім зісканіем за авдінанью юніціх християнів, а у першіх шоре Славянох у юдней прадісей Церкви Христовій.

* Розпущени штредні школи. — Уж ще давно чуял вісти, же министр просвіти дума касираць віць штредні школи у нашій державі. Но з початку таєй до воїні було описано у часі велико гімназій та там, где вони не були баш нужни. Да, же зменшило видатки на такі школи, одредзені министр да же націком касираю віжині тавілазій (такі що маю демперши штари юніці) у Косовской Мітраполії, Новай Нароці, Дебру, Старым Бечею, Србіону, Кореници, Дарувару та Босграду. Препарандій (учительські школы) у Сомборе, Карловцу, Госничу та Шибенику.

* На Видовдан була на Косово полю, пошвешчена стара Смодрежа церкви, у котрой цар Лазар ирии си. Причащи скорей як пошли до битки, котра ше так нападено за Сербом скончела. Церкву пошвешчел сам патриарх Барнава.

* На закінченню школського року у всіх школах винесли новини зельо красни успіхи, що ях школіре прос рок поспішили, зос котрима не іажди може поцепити. Але видав-
ме же попри успіхах у дзенодділі школах
єт и таки слаби успіхи, дзе веїй як полов-
ка школірох пропадла. Найлепши успіхи уха-
вали тети школи, як су под водством церкви.

* Забили Васу Поповича, православного пароха у Србії і бывшого народного поета. На драже, коли баштів ішов на Службу до церкви, винігровав хтощка на нього з пушків і трафів ровно до шерця. Кулька була так зівана дум-цим і вона му цілком рознесла шерця.

Нашо Дописи

Донецкъ — Борисовъ, 25. VI. 1932.

Найдалей од шицких наших Греко-католикох биваме ми ту у Девделиј и Богдановох — на сажеј греческай граници. — Смутни зме бо зме не таки щешліви як наша брача у других краюх нашого владичества — немаме свойого стајнога святычника. Наш о. парох др. Станко Алиничич уж скоро рок як нас, мушел алохабин и пойец на личен до свойого роднога краю до Словениј. — Преосвештени наш једанака не забува на нас — соч нас ту не вељо се — у Девделиј дас 20 фамелит, а у Ботрзину дас 30 фамелит и дас 20 фамелит по околнима вилајетох — ипак нам више посља на веќши света нашого святычника. Так бул при нас на Крачуи, на Вельку Ион и тераз на Рудада наш јлади напојец а Белграду о. Јако Будаковски. — Непреводену радосц мати, кед нам приђас наш пнојец, да нам одслужи

ут и недзялло 26. Юна, кеды юе под
творением небом служила торжественна
шукуба Божка, на котрой було присутство
миліона народу, а по поладіло була
величезна процесія, у котрой шло
з мільйоном людзей, а толькі народу
што по страні х пашадыло.

На шинціх торжествою була призначена і ирландська влада на чолі з міністром председником Де Валера, отримавши від виборців і щирі християнського свого вибору все указує ясно і не залишає жодного сомніння у церкви, як це підтверджують і політичарі і влада іменем.

Евхаристийши конгреси винадзи до-
разуло, же и чешка ест ище велью до-
трих и Богу вирних плодзох, котри знаю-
и признавало, же вира то глатна стар-
уживоне и же бес вирни шицко препада и
живот постаян безмислени и горки.

съ. Службу Божку — да час спомена, причинца — да там окресци нашо звезди и да нас щеши у наших потребах.

Добре пам'ятатишици же ту у наших
країох прешлого року у женкаду маршу було
вельке трешене жемія — так же в нашо
церквочкіи и у Давидали и, у Богданцох бараж
настрадали. Церквочки у Богданох зме уж
оправели и уж у ней служимс, а у Давидали
мушели аже цалком зваліт каплічку и хижку у
котрій була — бо бараж настрадає от трепе-
ння жемія и зераа правіме нову каплічку у ма-
настиру наших шестрох Єухаристівських. — Тер-
раа служиме у єдній деревній баракі. О дас-
нельо мешаши думаме же будзс готова и кап-
лічка и манастир шестрох, так же будземе ма-
дистойку каплічку у котрій будзане Всемогу-
щого Господа Ісаю.

Вредно сржисе и непретпovedену горуза-
ру, жотра вже ту мали пред Русадыями у хлест-
ку було 40° Ц., то було даскеллео дні, а веч-
ер пришол силник вітор и 50% ярцу — котри
тищасель пред Русадлажи уж бул уарети — ви-
біл. Вітор тирвал 6 дні і спрестано. —
Ту у нас шико зельо скорей арея як у си-
верних крайох нашей державы так, же того
року — гоч и ту шико предлогу жиму за-
остало — ипак на Русадлія шицки ярци и ра-
жи були цалком вижати — а жита уж лам-
паглас будо видно непокогене.

Пяток пред Русадами спаднув нам кра-
сни диждж вог великом гірмозом і тре-
сканьом і кус зос заменою. — Хотя 2 ле-
шаці не пади диждж, а вен такої вази
непропонедена горучава. — Велько перпікже од
комарох, котри ту воляю "шапаці" — То
бара малки комари, лево их мож видзиц, але
кед покусаю гори тето места як — кед би го
вог огњем попекол.

— Так видимо и мы можем свой нужды! —
— але зато лев любит свой край — бо то на-
ша дівочинка — бо то наше гнездо! В.

Гербут Дюра у Руским Керестуре хижна нумера 36б, дана свой галаш на Блесцеліску вос 56 голттами жемі на тренде робини. Хто маизеку робини, наї ше обязки по пыто.

илосердия и злоболюбия, нет чувства, же имеющего
лица людзя браша и же лем у медзисобій часоў и медзисобім подпомаганю можеме
заянне щесце и мирна жыць на тей жэмкі по-
лягніца.

Прото и кашца музиме питац, як пре
хидзи питаали ся. Йоана: Цо маже робиц?

Правда в вична и прето тово, чо са. Пред-
сча разгръл говядим вредни и за час.

Шинакий тим, чо ис маю ищрица за нужду
войх братох, тим, чо плъваю инце и иешка
уживаню и задоволистину, тим, чо любк и
ознаю лес себе и своё цело даи са. Йоан
ррислад и поуку зос своим власним жилотом:
Клики юк юйхудобнечии, обличат иле до про-
тей скори — а ми сцеме леви свили и гедваби,
дол кореички, а ми ще чувствуєме нещесливи,
пред намаме какди дреинъ месо и колачи, билад
и пустини!

Тим, що у времі обіцей били укривдаю
ї спрекають інших гвардій: Не поганіце од
мілох верей, як по нам пригада.

Н о в о с ц и .

— Жидан аз своїх худобин. — Жидан у Загребу маю свій окреми Дом, у котрим живо их худобин и стара Жидас, цо на маю нітдає нікого. За тот Дом назберали загребски Жидас у остатніх драмец роках два мільйони динари. Акі не треба припоминати, яки то красни прислайд и за нас, як ше муніме старац за наших худобних людзюх. На жаль, ми Русини такого дому не мame, а же би гонам гребінин, то какти зна.

+ Большевики виннтреляли цали валил. — Польски новини пишу, же ще уважижвалася при Кису паубунети паасты и не сподл дац большевишким власцом свойо аарно, кед го пришли реквизирават. Такой на то посталі большевиких своїх яшчадарох, познатых чекистах. Вони прерувалі цали валил и жито, цо го пренацяли, звеяли на громаду. Уквилени и насітвані людас ідерели на чекистох з шкірами, выгнали их з валилу, а жито себе наяд подаставі. Із то чекисти запальщиці валил вос шыцких странох, а кед людас почали сіекаць, жывірски чекисти шыцких з машинаскими пупкама поштреляли. — Так карю большевики худобин народ прего, же ще браній от гладу.

+ Француви за своєю церкви. — За остатній осемнадцати роки на зберегли Французи 30 мільйонів франків за обновлення тих церквах, що у вояжах пострадали. До тепер обносили 2226 церков. Гот Французи уж на сласу, як вів бара побожніх перед, а інак телько жертвують свій церкви. А як?

— + Японска за воину в Китайом (у Шанхайо и Манджурскей) видала 442 милиони юни. То ровно ёдна трещина грошахи приходих японской держави. Прето ей у бюджету хиби 282 милиони юни и прето герас Японци гласаю пожизнку од ёдней миллиарди юнох. Лем дае ю дистаню? А кельо крёви у тей воини прымло, кельо жиности страдаени — Пасицер ют вековного ала от воини.

дник Фок Напек покују земљијарду и пол. -
Бајновите вистински пријатељи, же једна вика медвед
Бајџам и Франчужами стала на тим, же ше
пријатељи заповолели з тим, да им Немци на
јесто шицких репарацијао плаца 2 милијарди
пол златни марки.

Пишо пиския, як да Нимці уж п'ято при-
даж, аль то ишо не мої верні. Вінеляк то-
дій мутня того за цялі п'яст важче питань
попови.

Х. Англия проци Ирландской. — Як відит на постанову ірландської влади, да пінк-една ірландська верхжаша ніч не плащи до англійської верхжавнєї каси, одредзеля влада у лондону, да ще на шпіцко, що приходзи до Англії з Ірландської вдерк така зарина, да ще в її цінності може памирець тута сума, котру ірландська не сме плащати. Виснагра, же тот збор Ірландської з англійською владою цілком незадобрий я же Ірландців поміж за далеко, що таргаки пішими живим з инвестиціям англійським царством, котре є найважливіше за плащце я і котрого вони маю велико хасни.

+ За паденку. — Як азаме, у Америки строго забранято працювати на той. Розумі ще, що на тим зарабаю дуже цінніше, котри потакнено вище працевали і хто мал певної, могли дістати це сціл. Тераз уж и пай-векши професійні дакогодиці напоков увіддали, що не на таки способ, як симу скла, якщо не може уклонити. Зато треба пайнерше добре використати і добре просвіти. И зато тих странників, що до терра були за тут „сухий режим“ якщо не бажає чути жадання, да ще замість „сухого“ режиму, уведе старі „мокрі“, які да ще підістать саме ставки под строгу контролю.

+ Кров в цементні одивела буря у єдіні пароизу у Бенгалескій (Індія). При тяжкому 22 вікні, раніше 35, а 220 вікні вихідствали туту пагоду і посцікали.

+ Пес ваштреплів своєго газду, — у Німецькім пароизу Гемангех скочив піс на пушку своєго газду, Богатого фабриканта фон Гюнста. Пушка винігредзела я зліпила газду на месце.

За нашо дзеци

Жывот єдного ташка.

Слухно що уж високо звигло на белаве небо і зважало своєю цінністю по уж жохавих житюх, желеціх кукричюх і красних пажинюх. Уж листати і опалені од спінка зведені под одну північну ногу, да ще дакус оправдим, а ведз заш дадей до роботи... Шеддим так скоро тут і найменшій думки, збліщи ми на руку вдень ташок. Зачудуем же його шмелосці; але вон поздравка і почне:

У піднімній підлітковій час він пішов...

модім це да ме не одженеш скорей як що чуєш по ци сом повеси. Сінем щи виприговідаць своїх ялинок, бо ви лбодзес не познаце ані себё, а сідли бісце після о житотинюх; о птицюх и що я знам о чим іс.

Помал сом му кеди їх одвиговати, бо мали ташок почал такої далей:

І.

— Дзесь кед сом першираз осетел шматло живота, бүн таки якдо лівіха. У цашим гніздзе було доси цесно, бо було у шым крем мно іще двохе браца и два шестрички. Гнітка зме ще знали іще таки малючки праз пиря дакус поніжана зос своіма максима клоночками. Но пойна фрішка прешла, бо кожди час прихідел лебо оцец лебо мац, и приїсли нам дацо за еси, що зме нігда не мали надосці...

По фрішко сам остал сам, бо єдного дні прыцаша ще тут гнізду яканик житотиня, зос жецініма очми, и онтрыма зубами і однегла мох братох и шестрички... Як остал сам, роснут сом фрішко, и раз ми оцец гвари.

— Но гайде, синяч, попробуй чи ли моцни. Видзиш гэвтог конарчок просто гнізда. Пробуй одліціць на ныго!

Шерцо ми почало фрішко дуркаць; було то жадане да и я уж шмелю левім, якто и оцец и мац и шипки други птицы; але було и страху, як я то мам тут раз інеші. Но жадане за ліцезьом було вешие од страйг, и я же спущам зос гнізда. Не знам ані сам як створим ще на гэвтим конарчку за хтори ще такої прилатим зос шицкима пальцами. Була то ліпа, крашне росквитнута, и на ней останем, да підзим як то щіцко коло мно вішатса.

обілічима мурами и червеним перепом, а около квіце, и красни желени дрэвка. По дворе шпацирали ще яканик велькі птицы и мирно прёходзяспи коло чотошнік, як мало птицы ноги и по ще північно націтовадо на ступніку. Рознітратраючи так по дворе, параз ще стремем. Осетел сом и туту жвир по одвесла мох братох. Інша по дворе яканик леніво, и джмуркала зос своіма жецініма очми, а кед ме уж мало преніклі церши страх, я жалюшне зирстим: «цвррр». Онціц и мац такої прыленцы тут міс, а тата жвир ще ще вій так біліща тарсі, почала ще помали цагац тут нам. Я опомнуні родичох, а вони юагю прыснечети на вінці конар. И я такої за німа на сцені конарчок одхаків сом видзел велико, велико нового, так же сом уж и забудз на страх що сом то мало скорей прещерігел.

— Твойо перші ліцене мало не будо себе и под собу. Жывот с барз красны, але и барз опасны. Будз жато віне поріхтани и шпінкі, бо лем кед будзеш мало леніви ческа це щмеры. Але да ци новем о тим по видзіме:

Тоти велькі птицы дасу ю сукіри, за нас ташох су не плохі, бо віжиме попри іх умрабімс и мы даедно зареніко, а и вілеце не подло тут нам ще помішаш. Тот на штири ноги що лежі тут песь, неօпасни зато, бо неможе вінє да глади. а шпінкі с такі, ще ми можем вінє легко сцікнучь кед ще пайдалені дарэз блізко його зубох. Тих птиціх вінє не мушіш бац, ягод ані человека, хтори ци ніч не наудзи док не може, крем рідко даеднаго, хтори це и погласка, а гладнаго и накармі.

Но чувай ще од мачки! То ци с тата жвир, що ѿї так біліци змероц